

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 25 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy w Lublinie wszczął z urzędu postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec D. S..

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

D. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 17 czerwca 1987 roku w sprawie o sygn. akt II K 43/87 za czyn z art. 234 § 1 d.k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz czyn z art. 236 d.k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; łącząc kary jednostkowe orzeczono karę łączną roku pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 kwietnia 1987 roku w sprawie o sygn. akt II K 257/87 za czyn z art. 208 § 1 d.k.k. na karę roku pozbawienia wolności i 80000 złotych grzywny, za czyn z art. 208 § 1 d.k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 160.000 złotych grzywny, za czyn z art. 208 § 1 d.k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 160.000 złotych grzywny; łącząc kary jednostkowe orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 200.000 złotych grzywny;

III. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 grudnia 1987 roku w sprawie o sygn. akt II K 832/87 połączono kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 17 czerwca 1987 roku w sprawie o sygn. akt II K 43/87 oraz Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 kwietnia 1987 roku w sprawie o sygn. akt II K 257/87 i orzeczono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 200.000 złotych;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 lutego 1996 roku w sprawie o sygn. akt II K 925/95 za czyn z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 roku o oznaczeniach znakami akcyzy na karę 2.000 złotych;

V. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 11 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt II K 164/96 za czyn z art. 210 § 1 d.k.k. w zb. z art. 158 § 1 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. w zw. z art. 36 § 2 i 3 d.k.k. w zw. z art. 10 § 3 d.k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności i 800 złotych grzywny, na karę 4 lat pozbawienia wolności; za czyn z art. 210 § 1 d.k.k. w zb. z art. 158 § 1 d.k.k.

w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. w zw. z art. 36 § 2 i 3 d.k.k. w zw. z art. 10 § 3 d.k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności i 800 złotych grzywny, na podstawie art. 66 d.k.k. w zw. z art. 67 § 1 d.k.k. w zw. z art. 40 § 1 d.k.k. w zw. z art. 44 § 1 d.k.k. orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i 1000 złotych grzywny;

VI. Sądy Rejonowego w Siedlcach z dnia 14 lipca 1997 roku w sprawie o sygn. akt II K 1190/96 za czyn z art. 199 § 1 d.k.k. i art. 61 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo czekowe w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. w zw. z art. 36 § 2 i 3 d.k.k. na karę roku pozbawienia wolności i 1000 złotych grzywny;

VII. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 3 marca 1999 roku w sprawie o sygn. akt II K 949/98 połączono kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach w sprawach o sygn. akt II K 925/95, II K 164/96 i II K 190/96 i orzeczono karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

VIII. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 26 czerwca 2001 roku w sprawie o sygn. akt II K 353/01 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 3 grudnia 2001 roku w sprawie o sygn. akt II K 361/01 z art. 178a § 1 k.k. na karę 70 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

X. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 22 sierpnia 2001 roku w sprawie o sygn. akt II K 247/01 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XI. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 13 sierpnia 2001 roku w sprawie o sygn. akt II K 438/01 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda;

XII. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 20 lipca 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 864/01 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 263 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 3 kwietnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 18/02 za czyn z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 310 § 1 k.k. i art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 19 września 2003 roku w sygn. akt II K 68/03 połączono kary jednostkowe orzeczone wyrokami sądu Rejonowego w Siedlcach o sygn. akt II K 247/01 i II K 64/01 oraz Sądu Okręgowego w Siedlcach o sygn. akt II K 18/02 i orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

XV. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 stycznia 2004 roku w sprawie o sygn. akt II K 640/03 połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Siedlcach o sygn. akt II K 353/01 oraz II K 438/01 i orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

XVI. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 1 marca 2005 roku w sprawie o sygn. akt II K 566/04 za czyn z art. 48 ust 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 31 lipca 2004 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 października 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 523/10 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 28 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II Ka 599/10, I. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 10 na 11 czerwca 2010 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; przy czym wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby; postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 9 maja 2013 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XVIII. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/11 za czyn z art. 178a § 4 k.k. popełniony w dniu 20 maja 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda; przy czym wykonanie tak orzeczonej kary zawieszono na okres 2 lat próby; postanowieniem z dnia 4 września 2013 roku zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;

XIX. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 339/12 za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 lutego 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tak orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniach od 20 marca 2011 roku do dnia 21 marca 2011 roku;

XX. Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12, I. za czyn z art. 258 § 1 k.k. popełniony od marca 2011 roku daty dziennej nieustalonej do 14 października 2011 roku na karę 150 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda, II. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 7/8 kwietnia 2011 roku, 8/9 kwietnia 2011 roku, 26/27 kwietnia 2011 roku, 5/6 maja 2011 roku, 7/8 czerwca 2011 roku, 17/18 lipca 2011 roku, 12/13 września 2011 roku, 20/21 września 2011 roku, 30/31 sierpnia 2011 roku, 7/8 września 2011 roku, 3 /4 października 2011 roku na karę

9 miesięcy pozbawienia wolności, III. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 28/29 kwietnia 2011 roku, 13/14 maja 2011 roku, 18/19 maja 2011 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; IV. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 26/27 września 2011 roku i 4/5 września 2011 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; V. za czyn z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 13/14 października 2011 roku na karę 150 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; VI. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 19/20 czerwca 2011 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; VII. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 17/18 czerwca 2011 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; VIII. za czyn z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 17 października 2011 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności; IX. za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 października 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; X. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 1/2 czerwca 2011 roku i 30/31 sierpnia 2011 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 2 k.k. połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny i orzeczono kary roku pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 października 2011 roku do dnia 3 stycznia 2012 roku, od dnia 28 stycznia 2012 roku do dnia 6 czerwca 2012 roku, od dnia 6 lipca 2012 roku do dnia 9 lipca 2012 roku i od dnia 11 lipca 2012 roku do dnia 25 lipca 2012 roku;

XXI. Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, I. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 11 lipca 2011 roku, 7/8 lipca 2011 roku, 8 sierpnia 2011 roku i 27/28 maja 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; II. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 13/14 lipca 2011 roku, 25/26 sierpnia 2011 roku, 2 /3 lipca 2011 roku, 30 września 2011 roku, 8/9 października 2011 roku i 12/13 października 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; III. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach 30 lipca 2011 roku i 24/25 czerwca 2011 roku na karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; IV. za czyn z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w warunkach ciągu przestępstw w dniach z 7 na 8 czerwca 2011 roku, z 1 na 2 października 2011 roku oraz z 8 na 9 października 2011 roku na karę 150 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; V. za czyn z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu od 3 do 7 lipca 2011 roku na karę 50 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono kary łączne roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda; wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. przesłanką do wydania wyroku łącznego w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów jest spełnienie warunków określonych w art. 85 k.k., a więc popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu.

Na zasadzie art. 86 § 1 k.k. Sąd orzeka karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak - między innymi - 810 stawek dziennych grzywny albo 15 lat pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt, że przestępstwa, za które D. S. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach o sygn. akt II K 566/04 i II K523/10 nie pozostają w zbiegu realnym należało przyjąć, iż pierwszym chronologicznie orzeczeniem podlegającym połączeniu, jest wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/11. Przed jego wydaniem skazany dopuścił się przestępstwa, za które został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 339/12, Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie wyżej opisanych czynów z pkt III., VI. i VII. oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, w zakresie czynu z pkt I.

Badając możliwość wymierzenia kary łącznej Sąd wziął zatem pod uwagę kary jednostkowe pozbawienia wolności: 6 miesięcy (II K 474/11), 6 miesięcy (II K 339/12), 5 miesięcy, 3 miesięcy i 3 miesięcy (IV K 343/13) oraz 6 miesięcy (IX K 200/14).

Dolna granica kary łącznej pozbawienia wolności, ustalona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłaniania kary łagodniejszej przez surowszą), to kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Suma jednostkowych kar pozbawienia wolności wynosi 2 lata i 5 miesięcy.

Kolejny zbieg realny tworzą czyny objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie opisanych wyżej czynów z pkt II. (9 miesięcy pozbawienia wolności), IV. (3 miesiące pozbawienia wolności), VIII. (2 miesiące pozbawienia wolności), IX. (6 miesięcy pozbawienia wolności) i X. (4 miesiące pozbawienia wolności) oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14 w zakresie czynu z pkt II. (8 miesięcy pozbawienia wolności).

W powyższym przypadku dolna granica kary łącznej pozbawienia wolności, ustalona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłaniania kary łagodniejszej przez surowszą), to kara 9 miesięcy pozbawienia wolności. Suma jednostkowych kar pozbawienia wolności wynosi 2 lata i 8 miesięcy.

Z wyżej wskazanych względów Sąd połączył także kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie czynów z pkt I. (150 stawek dziennych) i V. (150 stawek dziennych) oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, w zakresie czynów z pkt III. (50 stawek dziennych), IV. (150 stawek dziennych) oraz V. (50 stawek dziennych).

Dolna granica kary łącznej grzywny, ustalona przy zastosowaniu zasady absorpcji (pochłaniania kary łagodniejszej przez surowszą), to kara 150 stawek dziennych. Suma jednostkowych kar grzywny wynosi 550 stawek dziennych.

Przystępując do wymiaru kar Sąd miał na uwadze, że przy wydaniu wyroku łącznego (podobnie jak przy wymiarze kary łącznej), Sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach.

Konieczne jest natomiast badanie związku przedmiotowo – podmiotowego między osądzonymi prawomocnie przestępstwami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, przy czym im bliższy jest taki związek, tym bardziej wyrok łączny winien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, jakim jest wysokość kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa objęte tym wyrokiem. W świetle ukształtowanego orzecznictwa sądów i poglądów doktryny nie budzi wątpliwości, że zasadę tę (podobnie, jak i zasadę kumulacji), traktować należy jako rozwiązanie stosowane w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych sytuacjach. Przesłanką przyjęcia zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej jest tak ścisły związek podmiotowo – przedmiotowy między pozostającymi w zbiegu przestępstwami, że upodabnia je do jednego przestępstwa, tak jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie ma potrzeby podwyższenia progu represji karnej.

Przeciwko zastosowaniu w niniejszym przypadku pełnej zasady absorpcji przemawia to, że czyny oskarżonego nie zostały popełnione w zbieżnych okresach oraz że zostały popełnione w różnych miejscach i na szkodę różnych osób,

co łącznie sprzeciwia się uznaniu takiej bliskości związku przedmiotowego, który nakazywałby zastosowanie pełnej absorpcji kar. Należało przy tym uwzględnić fakt, że przestępstwa te zostały popełnione w warunkach recydywy.

Sąd przy tym miał w polu widzenia stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 10 maja 2013 roku sygn. II Aka 145/13, zgodnie z którym wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji może mieć miejsce w tych przypadkach, gdy – z co najmniej dwóch czynów pozostających w zbiegu przestępstw – jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia. W niniejszej sprawie okoliczność taka nie zachodzi, albowiem czyny, za które D. S. został skazany, były równorzędne pod względem dominacji.

Zważywszy na przytoczone wyżej argumenty trzeba mieć na względzie, że zastosowanie zasady pełnej absorpcji prowadziłoby w istocie do bezkarności skazanego za popełnienie części czynów, a w konsekwencji powodowałoby, iż kara nie spełniałaby swoich funkcji represyjnych oraz wychowawczych i to zarówno w aspekcie indywidualnym, jak i społecznym, a redukcja kar poprzez stosowanie absorpcji w szerokim zakresie stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która służyć ma nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił.

Jak wynika z opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w C. (k. 32-34), D. S. został doprowadzony do odbycia kary pozbawienia wolności przez funkcjonariuszy Policji do Zakładu Karnego S. w dniu 22 lipca 2013 roku. Zachowanie skazanego w izolacji penitencjarnej jest poprawne. Nie był karany dyscyplinarnie. Jedenaście razy był nagradzany kodeksowo. U skazanego rozpoznano Zespół (...). W ramach oddziaływań terapeutycznych poza oddziałem ukończył program krótkiej interwencji. Osadzony identyfikuje się z problemem alkoholowym. Przystąpił do programu z dużym zaangażowaniem, wysokim poziomem motywacji. W terminie od 11 września 2014 roku do 1 października 2014 roku uczestniczył w programie resocjalizacji sprzyjającym przygotowaniu do readaptacji skazanych w zakresie przeciwdziałania prokryminalnym postawom. W czasie jego trwania w zachowaniu był spokojny, zdyscyplinowany, dostosowany do sytuacji. Podczas zajęć chętnie wykonywał zlecane mu zadania, był zaangażowany i aktywny. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Przestrzega obowiązujących go przepisów. Wobec przełożonych zawsze prezentuje postawę właściwą. Z innymi osadzonymi prowadzi bezkonfliktowy tryb życia. Jest dobrze przystosowany do warunków izolacji penitencjarnej. Nie odnotowano przypadków zachowań agresywnych, samoagresji oraz stosowania wobec osadzonego środków przymusu bezpośredniego. Zatrudniony jest nieodpłatnie w pralni na terenie tutejszej jednostki. Z powierzanych obowiązków wywiązuje się właściwie. W systemie przepustkowym nie uczestniczy z uwagi m.in. na fakt odbywania kary w zakładzie karnym typu zamkniętego. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zainteresowany podniesieniem kwalifikacji zawodowych. Wobec popełnionych czynów jest umiarkowanie krytyczny.

Mając na uwadze m.in. opisane wyżej pozytywne, jak i negatywne cechy postawy D. S. uznać należy, iż dla realizacji dyrektyw w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej w przypadku skazanego najbardziej adekwatnym jest ukształtowanie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji (obniżenia sumy kar).

Sąd wziął pod uwagę, że zachowanie D. S. w trakcie odbywania kolejnych kar ocenione zostało jako umiarkowane. Nie jest zainteresowany rozwojem swoich umiejętności zawodowych. Negatywnie należy także ocenić fakt, że skazany ma umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Należy jednak przy tym zauważyć, że w jego ocenie jest wiele nagród, a także aktywnie uczestniczy w programach terapeutycznych.

Mając powyższe na uwadze, kierując się przedstawioną argumentacją i łącząc kary jednostkowe w zakresie wyroków Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/11, Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 5 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 339/12, Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie czynów z pkt III., VI. i VII. oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, w zakresie czynu z pkt I. orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Natomiast łącząc kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie czynów z pkt II., IV. VIII., IX

i X. oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, w zakresie czynu z pkt II. orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Kierując się wymienionymi wyżej przesłankami Sąd łącząc kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IV K 343/12 w zakresie czynów z pkt I. i V. oraz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX K 200/14, w zakresie czynów z pkt III., IV. oraz V. orzekł jako karę łączną 250 stawek dziennych grzywny.

Zdaniem Sądu, wymierzone skazanemu kary łączne uwzględniają zarówno rodzaj, ilość i sposób popełnionych przez niego przestępstw, jak też sytuację rodzinną i postawę skazanego. Tak ukształtowane kary łączne winny w sposób należyty uświadomić skazanemu nieuchronność kary, spełniając w ten sposób cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego. Jednocześnie w sposób należyty będą one kształtować świadomość prawną społeczeństwa spełniając swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, zwłaszcza w odniesieniu do najbliższego środowiska D. S..

Sąd określił na nowo wysokość stawki dziennej kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k. i mając przede wszystkim na uwadze dochody skazanego oraz jego warunki osobiste i rodzinne, a nadto stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. W powyższy sposób określono wartość jednej stawki na kwotę 40 złotych.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności z pkt I. rozstrzygnięcia okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 marca 2011 roku do dnia 21 marca 2011 roku, od dnia 17 października 2011 roku do dnia 3 stycznia 2012 roku, od dnia 28 stycznia 2012 roku do dnia 9 lipca 2012 roku i od dnia 11 lipca 2012 roku do dnia 25 lipca 2012 roku oraz okresy dotychczas odbytych kar orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2012 roku, tj. od dnia 20 lipca 2013 roku do dnia 7 grudnia 2013 roku.

W pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na mocy § 14 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. kwotę 147,60 zł tytułem wynagrodzenia za wykonaną obronę z urzędu.

Uznając, że uiszczenie przez D. S. wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego byłoby dla niego zbyt uciążliwe w świetle jego możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.